

O, du som med din Lillievaand...

O, du som med din Lillievaand
er nylig lagt i Rosenbaand,
hvis Torne ikkun staae i Brud,
gid de maa aldrig springe ud,
dig vil jeg give en Idee,
hvorledes Manden bør sig tee,
naar Qvinden bliver øm og varm,
og Sukke hæver hendes Barm.

Læg hende i en Seng saa luun,
hver Pude fyldt med Edderduun,
og stik bag hendes Bag i Smug
en Pude, giort til samme Brug;
men haver hun en fyldig Bag,
ja da er det en anden Sag.

Nu er der dem, der paastaar glat,
man ret for Alvor bør ta' fat;
nej, kildr og prik og stik og prik,
til du ser Graad i hendes Blik,
indtil hun med et saligt Smil
slaar Haanden om din Elskovspil,
men gør — for ei at mangle Krudt —
en Hovedpause hvert Minut.

Og mærk: en Kildren i dit Spær
bebuder Øieblikkets Nær;
stød Sceptret ind, saa langt det naar,
lad Haaret trykke sig mod Haar,
og sprøjt saa Styrkekraften sund
dybt ind i Grottens dunkle Grund.